

РЕШЕНИЕ

№ 28440

гр. София, 30.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 28.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **4219** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 220 от Закон за митниците (ЗМ).

Образувано по жалба на „OGL-FOOD TRADE LEBENSMITTEL VERTRIEB“, GMBH (ОГЛ ФУУД Трейд Лебенсмителфертриб“ ГМБХ)– Германия чрез упълномощен адвокат Г., със съдебен адрес [населено място], [улица], № 75, ет.2, ап.2, срещу Решение № РТД 3000-787/11.04.2022г./32-118777, издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница П.“ при Агенция „Митници“, като се иска неговата отмяна. С решението е постановен отказ да се освободи депозита за вноса на стока пресни домати оформени с Митническа декларация с МРН № 21BG0030100026662R0 / 29.04.2021 г. и депозитът е задържан за плащане на вносно мито, преизчислено на база стандартната вносна стойност за процесните стоки.

Жалбоподателят оспорва решението като незаконосъобразно поради допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила - процедурата по доказването на декларираната митническа стойност по реда на чл.75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, както и постановено в противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона.

По указанията на митническите органи дружеството представило фактури за покупка и транспорт на процесната стока, международна товарителница, фактури за продажбата на стоките на първо търговско ниво, стокони разписки и потвърждение от крайния клиент за доставените количества, справка-калкулация за формирането на

продажната цена, извлечения от счетоводни сметки за осъществения внос и извършените продажби, дневници за покупки и дневници за продажбите, доказателства за извършени плащания.

Счита, че доказателствата потвърждавали декларираната при вноса договорна стойност и условията по чл.70, пар.3 от Митническия кодекс на Съюза (МКС). Изводите в оспореното решение, основани на данните за продажбата на стоката на загуба, не съответствали на предвидено изискване в чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, при преценката на продажбата на първо търговско ниво не била отчетена спецификата на търговските отношения между OGL крайния клиент международна търговска верига „LIDL“, видно било от всички вносове през 2018-2021г. както и следващите конкретния внос, не се касаело за изолирана доставка а за дълготрайни търговски взаимоотношения, свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци през цялата година което предполагало и по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляването на търговската печалба. Твърди, че за стоките от един и същи вид, каквито са и внасяните пресни домати, дружеството реализирало положителен финансов резултат - печалба, изчислен за по-дълъг – едномесечен период.

В случая не се касаело за некоректно деклариране с цел избягването на мито, , а дори митническата стойност на стоките да бъде определена на база на продажната цена по която са продадени внесените стоки към фирма Лидл - по смисъла на чл.74, пар.2, б. „в“, МКС, митните сборове нямало да са по-различни от декларираните.

С жалбата се иска отмяната на оспореното решение и присъждане на разноски. Към жалбата до съда е представено обяснение за отрицателна калкулация; митническо освобождаване в България, адресирано до Митница С. от упълномощено от дружеството длъжностно лице Х. Ш..

В писмената защита адв. Г. се е позовал на съдебна практика на националния съд, подкрепяща неговата теза а по аналогични казуси и със сходни решаващи мотиви на съда. Счита, че неправилно и необосновано се очаква от всяка търговска операция печалба, печалбата се определяла за конкретен период. Адв. Г. поддържа доводите за дълготрайни търговски взаимоотношения между вносителя и крайния клиент - международна търговска верига ЛИДЛ. Адв. Г. аргументира защитната си теза и със стойността на процесната стока и определя като убедителни представените доказателства за декларираната договорна стойност, в това число счетоводната отчетност, декларации и дневници по ДДС, за плащането. Изрично заявява, че по делото са представени "всички налични доказателства, касаещи придобиването и реализацията на стоките", както и, че предварително съгласували с митническите органи какви документи следвало да представят. Претендира, че на базата на същите документи, митническите органи са връщали внесените депозит, в която връзка представял за сведение 2 броя решения на ТД Митница П. от същия вносител и за същия месец на вноса.

Претендира основателност на жалбата и на основание даденото тълкуване на норми по правото на ЕС с Решение от 21.09.2023г. по преюдициално дело С-770/21г., конкретно т.85 и 85 от делото – акцентира по специално, че не можело да се изисква да представи писмен договор, обвързващ износителя, нямало пречка вносителят да представи какъвто и да е еквивалент на писмения договор документ, с който може да установи релевантните елементи на договорното отношение. Счита, че фактурата съставлявала еквивалентен на писмения договор документ, ведно с преводните

нареждания за плащане и счетоводните записвания, декларирането на фактурата в дневника за покупки, и договорната стойност била доказана. Обсъжда подробно Решение СЕС по преюдициално дело C-770/21 по идентичен казус, конкретно мотивира и акцентира, че в случая разликата между двете стойности не е повече от 50%, както и, че за СЕС плащането, осчетоводяването и данъчното отчитане на покупната цена представлявали доказателства с изключително висока тежест. Също счита, че СЕС приема, че посочените документи изчерпвали списъка с необходими доказателства по чл.75, пар.5, ал.4 от Регламента за изпълнение за доказване на декларираната договорна стойност, още повече, че същите били допълнени и с еквивалентните на писмения договор документи - фактура за плащане, осчетоводяване и данъчно отчитане на покупката. Единственият аргумент на митническите органи съставлявало обстоятелството, че стоката е продадена на загуба, което счита ваза неотнормисимо, като се позовава на приетото в мотивите на решението на СЕС по т. 82, позовава се и на съдебна практика от преди отправянето на преюдициалното запитване – от 2021г. Адв. Г. счита, че приетото по т.3 от диспозитива на решението на СЕС, не било налично последното от трите условия - представянето на всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност. Твърди, че са представени абсолютно всички налични доказателства, описани в чл.75, пар.5, алинея 4 от делегиран регламент 2017/891.

Претендира присъждането на направените по делото разноси в полза на дружеството-жалбоподател.

ОТВЕТНИКЪТ – Териториална дирекция "Митница П." (с предишно наименование Териториална дирекция "Тракийска") при Агенция Митници, юрк. Д., оспори жалбата изцяло, претендира законосъобразност на решение на всички основания. В подробна писмена защита излага правни и фактически съображения, обосновава решението на митническия орган. застъпва тезата, че не е възможно вносителят да избира кой метод ще прилага, такова право било дадено по старото земеделско законодателство на ЕС - чл.5 от Регламент 3223/1994 и чл.139 от Регламент 1580/21007. , методите се прилагали в точна последователност, също в рамките на вторичните методи по чл.74, пар.1 МКС, не било възможно смесено прилагане на методи. Цитира специфични правила в земеделското законодателство относно системата на входните цени. Счита всички изложени в жалбата и допълнително аргументи от страна на дружеството за неоснователни и недоказани. Както в административното, така и в съдебното производство дружеството не е представило удовлетворяващо доказателство за условията за освобождаване на предоставеното обезпечение по чл.75, пар.5 от ДР (ЕС) № 2017/891 на Комисията. Счита за неправилно твърдението за допуснато нарушение на чл.73 и чл.75 от регламент 2017/891 като не изследва цялата внесена партида , в случая домати, и че разделяла партидата на две. Видно било то самата МД, че вносителят разграничил партидата на две - декларираше доматиите като две отделни стоки, предвид тяхното описание, количество и стойност. позовава се и на Регламент 543/2011 за правилата при описание на плодовете и зеленчуците. Излага доводи за относимите мотиви от решението на СЕС по преюдициално дело C-770/21. Счита за безспорно, че вносителят не е представил не е представил писмен договор, сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ , с който можело да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред

които са и условията, свързани с уговорката на цената, на която е закупена, е внесена партида. Липсвали каквито и да са документи, подписани от износителя, които потвърждавали цената, на която е закупена стоката. Тези факти се потвърдили и от отговора на вещото лице в съдебно заседание, и дадения отговор, че не е установило други документи, освен тези, които са по делото. Представените документи - справки -декларации, дневници за покупки и продажби, уведомления на НАП, VIES- декларации, са годни доказателства за декларирана стойност на стоките, ако вносителят определи митническата стойност на стоките съгласно чл.74, пар.2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013г, но в случая вносителят декларира митническа стойност определена на основание чл.70, пар.1 от същия регламент, поради което тези доказателства са неотнормими. Позицията се на установеното от вещото лице, че не могат да се разграничат плащанията за отделните стоки/партида, вписани са митническите декларации и общата стойност по конкретна фактура, които документи не съдържали информация само за една стока,, от които обстоятелства прави изводи, че освен , че стоката е продадена на загуба, не са изпълнени условията на чл.75, пар.3, ал.3 от Делегирания регламент. Счита за неоснователен и доводът на жалбоподателя за дължима разлика повече от 50% между декларираната договорна стойност еи определената от Комисията стандартна стойност при вноса, като основание за съмнение у митническия орган за достоверността на декларираната стойност, като се позовава на т. 90 от решението по дело С-770/21, но този извод не изключвал наличието на основания за съмнение и при по-малки разлики между декларираната и СВС в хипотезата на продажба на загуба, стига декларираната митническа стойност на продуктите да е по-висока с 8% от определената от ЕК фиксирана стойност на продуктите към момента на вноса, за което се позовава на т. 93 от решението на съда по същото преюдициално дело - именно посоченото отклонение поражда тежестта за вносителя да докаже, че партидата от внесените стоки е била освободена съгласно условията, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност.

В случая декларираната договорна стойност била значително по-висока в сравнение със СВС на ЕК, внесена партида била продадена на загуба на митническата територия на ЕС, вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност; но вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените стоки. Доколкото митническата стойност надвишава с над 8% СВС на датата на деклариране, съгласно чл. 75, пар.5 от ДР 2017/891 вносителят следва ад ангажира всички документи, необходими за извършване на митническата проверка по отношение на продажбата и и освобождаването на процесната стока, в случая не е представен договор, сключен между вносителя и износителя нито друго доказателство, позволяващо да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение , сред които и условията, свързани с уговорката за цената, на която е придобита внесена партида. Позицията се на съдебна практика по идентични дела.

По всички изложени съображения, ответникът иска от съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. В съдебно заседание в ход по същество, юрк. Д. претендира и присъждане на разноски.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, допълнително представени от страните и е изслушано заключение на вещо лице по съдебно-икономическа експертиза.

Административен съд София-град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните ведно с даденото задължително тълкуване на норми по правото на ЕС с Решение на Съда от 21.09.2023г. по преюдициално дело C-770/21г., извърши дължимата служебна проверка на оспореното решение на митническия орган на всички основания по чл.146 вр. чл.168, ал.1 АПК, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на оспорването:

На дата 13.04.2022г., чрез електронно уведомление за вземане под отчет, дружеството е уведомено за допълнително установените задължения въз основа на оспореното решение, жалбата до съда с дата 27.04.2022г., видно от пощенското клеймо на плика за изпращането ѝ, е подадена в срок, същата е и процесуално допустима.

По фактите

Решение № РТД 3000-787/11.04.2022г./32-118777, издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница П.“ при Агенция „Митници“, се оспорва по делото в частта, в която е постановен отказ да се освободи депозита за вноса на стока № 2 посочена така "пресни домати тип кръгъл, червен (Coctail crop 2021), внос от Турция, оформени с Митническа декларация с МРН № 21BG0030100026662R0 / 29.04.2021 г. и депозитът е задържан за плащане на вносно мито, преизчислено на база стандартната вносна стойност за процесната стока. С Решението са определени и допълнителни митнически задължения общо в размер на 6 423,32 лв., в това число за ДДС 4 626,68лв. за мита - 1762,47лв. и лихва - 324, 17 лв., като е прието, че не са представени удовлетворяващи доказателства за декларираната цена на стоката - по договорна стойност на основание чл.70 МКС, допълнителните задължения са отразени като задължение на дружеството на основание Уведомление за вземане под отчет от дата 13.04.2022г.

От фактическа страна за да постанови този резултат, в мотивите на решението са посочени следните данни, които не са спорни между страните и се установяват от доказателствата по делото:

1. Към МРН като доказателство за турския произход на стоката дружеството-вносител е представило сертификат EUR.1, приет от митническите органи и стоката се счита за произход от Турция.

2. С МРН за стоите под № 2 са декларирани следните данни: Тъй като декларираната покупна стойност на стоките по МРН

За стока № 2 пресни домати тип кръгъл, червен, (Coctail crop 2021), с код по КН [ЕГН], с Нето тегло 3024 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 8081,47 лв. преизчислена в евро/100кг. на 136,64 б/100 кг. Определената от ЕК за дата 29.04.2021 г. СВС (стандартна вносна стойност)за домати с произход от Р Турция е 87,20 евро на 100 кг. Митническата стойност в размер на 136,64 €/100 кг. е изчислена въз основа на следните данни: фактурна цена на стоката в размер на 3773,95 € за 3024 кг. + транспортни разходи до границата на ЕС в размер на 700,27 лв. за 3024 кг., 3024 кг. се изчисляват на 30,24 за 100 кг.(30,24 хкг) или: (3773,95 € : 30,24 хкг) + (700,27 лв : 1.95583): 30.24 хкг = 124,80 + 11,84 - 136,64 €7100 кг.

При сравнение на декларирана и СВС, конкретната стока, декларираната митническа стойност (136,64 б/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня СВС (87,20 б/100 кг.). На основание чл. 75, параграф от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 е учредено

обезпечение в размер на 1762.47⁷ лв. Обезпечението е в размер митото, което вносителя би платил при определената за деня СВС (87,20 б/100 кг.).

Размерът на обезпечението е изчислен като на база СВС за домати с произход Р Турция, определена от ЕК за дата 29.04.2021г. в размер на 87,20 €/100 кг и мито за съответната стойност в размер на 29,80 €/100кг при курс за 1 евро - =1.955800000 лева, като изчислението е $(29,80 \times 1,9558) \times 30,24 \text{ хкг.} = 58,2828 \text{ лв.} \times 30,24 \text{ хкг.} = 1762,47 \text{ лева.}$

Определените от митническите органи обезпечения са внесени за сметка на вносителя от негов митнически представител по пълномощие – „Ренус България“ ООД.

На дата 29.04.2021 г. на дружеството е връчено писмо с изх. № 32-140173 дружеството е уведомено от митническите органи , че на основание чл.75, пар.5, ал.1 ДР (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от 4 месеца от регистриране на митническата декларация, е необходимо да представи доказателства, че стоките по процесната МРН са реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност. В отговор на искането, на дата 27.05.2021г. от страна на дружеството-вносител чрез същия пълномощник са представени доказателства за продажни цени и за извършени плащания. За стока № 2 по процесната МРН данните са, че цялото количество от 3024 кг е продадено на цена 152, 00 евро на 100 кг. С допълнителни молби от страна дружеството пълномощник от именото на вносителя са представени в МБ С.: процесната МРН, справки-декларации по ДДС за м. 01-05 на 2021г. с приложени дневници за покупки и продажби (уведомявания за приемане на постъпили данни за с.СД и дневниците , подаден VIЕС – декларации, за ВОД за м. 01-04.2021г.

От данните за стоки 1 и стоки 3 по МРН е преценено, че стоките не са продадени на загуба и представените доказателства са удовлетворяващи, поради което внесеният депозит за тях е освободен. Въз основа на представените доказателства, за декларираната стока № 2 по процесната МРН, са направени изчисления и формиран извод за продажба на стоката на загуба. Данните, мотивирали този извод в решението на ответника, и както не се спори между страните, са следните:

За стока № 2 пресни домати тип кръгъл, червен (Coctail stor 2021) по процесната МРН, съгласно представената фактура за последваща продажба, доматиите са продадени на цена от 152,00 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разходи в митническа декларация с МРН 21В0003010026662Я0 от 29.04.2021 г.), изчислени на 154,64 €/100 кг., която цена е изчислена на базата на всички деклариран разходи.

При тези данни митническите органи са формирали извод, че не е

представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване. Внесеният за стоката депозит в размер на 1762,47 лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мито на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от ДР (ЕС) 2017/891. Към датата на приемане на митническата декларация - 29.04.2021 г. при внос на домати с произход от Р Турция ставката на митото е следната: - при декларираната митническа стойност от 136,64 €/100 кг. за стоката пресни домати тип кръгъл, червен (Cocstail сгор 2021), митото е 0 % + 0,00 €/100 кг.; при определена от ЕК СВС от 87,20 €/100 кг. за домати с произход Р Турция митото е 0 % + 29,80 €/100 кг.

При така установеното и на основание чл. 22, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., с писмо рег. № 32-291160 от 13.09.2021 г. дружеството-вносител е уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД Митница П., с което за стока № 2 - пресни домати тип кръгъл, червен (Cocstail сгор 2021) по процесната МРН, ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 1762,47 лева ще бъде усвоено, като е предоставена възможност за становище в срок от 30 дни. Писмото е връчено на 14.09.2021 г., дружеството не е депозирало възражение.

Освен горните данни и проведената процедура, произтичащото от разпоредби по правото на ЕС (чл. 181, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 г. Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.) , в мотивите на оспореното решение органът е посочил и следните доводи:

1. Зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална; колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото и обратното; ако вносителите декларираат завишени цени, които са по-високи от СВС, с които избягват заплащането на по-високи мита. Европейската комисия е въвела обезпечението като инструмент за защита интересите на ЕС. Задължението за учредяване на обезпечение възниква, ако декларираната вносна стойност е по-висока от СВС с повече от 8%.

2. Вносителят декларираше, че въпреки че на пазара в Р Турция стока № 2 - пресни домати тип кръгъл, червен (Cocstail сгор 2021) по процесната МРН са имали СВС в размер на 87,20 €/100 кг., той ги е закупил на по-висока цена (136,64 €/100 кг.). Вносителят трябва да докаже, че високата декларирана от него цена не е завишена и цел избягване заплащането на митата.

3. Органът е изложил, че за високата цена биха могли да се представят

например документи, че стоката е от категорията на биопродуктите или че е с качество екстра. В конкретния случай в митническата декларация и придружаващите документи, стока № 2 - пресни домати тип кръгъл, червен (Cocktail сгор 2021), не е декларирана като биопродукт, а в представения сертификат за съответствие с пазарните стандарти на в за домати е посочено качество първо, а не екстра. Формиран е извод, че в случая няма обективни доказателства, които да обосновават високата цена, която е заявил вносителят.

4. Пазарната логика изисквала търговецът да продава дадена стока на цена, не по-ниска от цената, на която той я е придобил, затова митническите органи търсели именно такива доказателства, но в конкретния случай продажбата на печалба не била доказана за цялото количество от стока № 2 по процесната МРН.

5. Въз основа на предоставените данни от вносителя, са направени изчисления за себестойността на процесната стока, като са взети предвид следните данни за разходи, предоставени от дружеството вносител и които не са спорни:

- Декларираната цената на стоката по фактура е 3773,95 € за 3024 кг, а в лева е 7381,20 лв. ($3773,95 \times 1,95583$) = 7381,20 лв .

- декларираната митническа стойност на стоката е 4131,99 € за 3024 кг. или 8 081 лв. ($4131,99 \text{ €} \times 1,95583 = 8081,47 \text{ лв.}$).

- Условията на доставката са Ф. завод с отправна точка Д., Турция, като купувачът заплаща транспортните разходи, застрахователната премия, както и всички мита, такси, дължими при вноса

Съгласно декларираното в 4/9 Добавения и приспадания по процесната МРН, са извършени и следните разходи:

- 700,27 лв. разходи за транспорт, товаро-разтоварни и обработващи операции и разходи за застраховка на мястото на въвеждане на стоките на територията на ЕС;

- 865,04 лв. Разходи за транспорт след пристигане на мястото на въвеждане - 865,04 лв.

- 199,56 лв.- Вносни мита или други задължения, платими в Съюза във връзка с вноса или продажбата на стоките

- Дължимо вносно мито за стоката пресни домати при декларирани в ЕД 4/17 „Преференция“ - 300 (Преференциална ставка на митото без условия или ограничения) и митническа стойност от 136,64 €/100 кг. = 0 % + 0 €/100кг.

При тези данни, себестойността на стоката е приета като сума от посочените стойности, а именно: :7381,20 лв. (цена) + 700,27 лв. (транспорт до ЕС) + 865,04 лв. (транспорт в ЕС) + 199,56 лв. (разходи за

представителство пред органите на БАБХ на МП Капитан А. както и разходи за митническо представителство) = 9146,07 лв. или преизчислено в € /100 кг. = 154,64 € /100 кг.

Въз основа на предоставената информация за продажба на цялото количество от процесната стока на Лидл Румъния - по цена 152,00 евро на 100 кг. , е формиран извод, че цялото количество е продадено на загуба – при сравнение с получената себестойност на стоките - 154,64 € /100 кг.

По тези съображения е прието, че не са представени удовлетворяващи доказателства за декларираната цена на стоката - по договорна стойност на основание чл.70 МКС, поради което с Решение № РТД 3000-787/11.04.2022г./32-118777, в частта за стока 2 по МРН, и което е спорно по делото, е постановено следното:

-на основание чл.75, пар.5, ал.3 от ДР (ЕС)2017/891 и същото е задържано като плащане за дължимото вносно мито

-определени са и допълнителни митнически задължения общо в размер на 6 423,32 лв., в това число за ДДС 4 626,68лв. за мита - 1762,47лв. и лихва - 324, 17 лв., съответно на правно основание чл. 75, пар.6, ал.2 от ДР (ЕС)2017/891, а внесената от дружеството сума от 232,32 лв. ДДС за процесната стока, е прието, че е недължимо внесена.

Решението не се оспорва в частта, в която за стоките по МРН №1 и №3 са освободени внесените депозити и е наредено да бъдат преведени по банкова сметка на дружеството.

Видно от представеното към жалбата обяснение от пълномощник на дружеството за отрицателна калкулация, същото по принцип и е мотивирано с дългосрочно и устойчиво сътрудничество с доставчици, с необходимото участие в рекламни кампании на клиенти , можело да се случи продажба на загуба за отделни сделки, само със смесено изчисляване на продажните цени, което включва сравними продукти за клиенти в специален период, можело да се поддържат специални промоции по отношение на надеждност на доставките и дългосрочни отношения. Средната продажна цена стоките в България по време на референтния период е по-висока от закупните (покупните) цени.

Според декларация към жалбата от законния представляващ дружеството - Н. Г., се декларира данни по чл.127 от Регламент за изпълнение на Комисията във връзка с чл.70, ал.3 (г) от Регламент 952/2013 МКС, декларира данни по отношение на Лидл - Германия Лидл България и дружеството - жалбоподател не са свързани лица, и още следното : служители или директор на всяко от дружествата и член на семействата им не работят за другото дружество;тези дружества не са юридически признати като бизнес партньори; нямало трети лица, които пряко или

непряко да контролират или да притежават 5% или повече от акциите с право на глас в обръщение на което и да е от споменатите дружества; нито едно не контролира друго дружество; нито едно не е пряко, нито непряко контролирано от трето лице или от трето дружество; тези дружества не контролират нито пряко, нито съвместно трети лица. Съдът приема, че тези обстоятелства са декларирани формално, доколкото подлага под съмнение декларираните данни за служители и взаимоотношения в другите дружества, тъй като няма яснота въз основа на какви данни и обстоятелства, с които г-н Г. разполага, има категоричност за декларираните обстоятелства, дори за членове на семействата в трите дружества.

Решение № РТД 3000-787/11.04.2022г./32-118777, издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница П.“ при Агенция „Митници“, се оспорва по делото в частта, в която е постановен отказ да се освободи депозита за вноса на стока № 2 посочена така "пресни домати тип кръгъл, червен (Coctail crop 2021), внос от Турция, оформени с Митническа декларация с МРН № 21BG0030100026662R0 / 29.04.2021 г. и депозитът е задържан за плащане на вносно мито, преизчислено на база стандартната вносна стойност за процесните стоки. С Решението са определени и допълнителни митнически задължения общо в размер на 6 423,32 лв., в това число за ДДС 4 626,68лв. за мита - 1762,47лв. и лихва - 324, 17 лв., като е прието, че не са представени удовлетворяващи доказателства за декларираната цена на стоката - по договорна стойност на основание чл.70 МКС, допълнителните задължения са отразени като задължение на дружеството на основание Уведомление за вземане под отчет от дата 13.04.2022г.

От фактическа страна за да постанови този резултат, в мотивите на решението са посочени следните данни, които не са спорни между страните и се установяват от доказателствата по делото:

1. Към МРН като доказателство за турския произход на стоката дружеството-вносител е представило сертификат EUR.1, приет от митническите органи и стоката се счита за произход от Турция.

2. С МРН за стоите под № 2 са декларирани следните данни: Тъй като декларираната покупна стойност на стоките по МРН

За стока № 2 пресни домати тип кръгъл, червен, (Coctail crop 2021), с код по КН [ЕГН], с Нето тегло 3024 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 8081,47 лв. преизчислена в евро/100кг. на 136,64 б/100 кг. Определената от ЕК за дата 29.04.2021 г. СВС (стандартна вносна стойност)за домати с произход от Р Турция е 87,20 евро на 100 кг. Митническата стойност в размер на 136,64 €/100 кг. е изчислена въз

основа на следните данни: фактурна цена на стоката в размер на 3773,95 € за 3024 кг. + транспортни разходи до границата на ЕС в размер на 700,27 лв. за 3024 кг., 3024 кг. се изчисляват на 30,24 за 100 кг.(30,24 хкг) или: $(3773,95 \text{ €} : 30,24 \text{ хкг}) + (700,27 \text{ лв} : 1.95583) : 30.24 \text{ хкг} = 124,80 + 11,84 - 136,64 \text{ €} / 100 \text{ кг}.$

При сравнение на декларирана и СВС, конкретната стока, декларираната митническа стойност (136,64 б/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня СВС (87,20 б/100 кг.). На основание чл. 75, параграф от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 е учредено обезпечение в размер на 1762.47⁷ лв. Обезпечението е в размер митото, което вносителя би платил при определената за деня СВС (87,20 б/100 кг.).

Размерът на обезпечението е изчислен като на база СВС за домати с произход Р Турция, определена от ЕК за дата 29.04.2021г. в размер на 87,20 €/100 кг и мито за съответната стойност в размер на 29,80 €/100кг при курс за 1 евро - =1.955800000 лева, като изчислението е $(29,80 \times 1,9558) \times 30,24 \text{ хкг} = 58,2828 \text{ лв.} \times 30,24 \text{ хкг} = 1762,47 \text{ лева}.$

Определените от митническите органи обезпечения са внесени за сметка на вносителя от негов митнически представител по пълномощие – „Ренус България“ ООД.

На дата 29.04.2021 г. на дружеството е връчено писмо с изх. № 32-140173 дружеството е уведомено от митническите органи , че на основание чл.75, пар.5, ал.1 ДР (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от 4 месеца от регистриране на митническата декларация, е необходимо да представи доказателства, че стоките по процесната МРН са реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност. В отговор на искането, на дата 27.05.2021г. от страна на дружеството-вносител чрез същия пълномощник са представени доказателства за продажни цени и за извършени плащания. За стока № 2 по процесната МРН данните са, че цялото количество от 3024 кг е продадено на цена 152, 00 евро на 100 кг. С допълнителни молби от страна дружеството пълномощник от именото на вносителя са представени в МБ С.: процесната МРН, справки-декларации по ДДС за м. 01-05 на 2021г. с приложени дневници за покупки и продажби (уведомявания за приемане на постъпили данни за СД и дневниците , подаден VIES – декларации, за ВОД за м. 01-04.2021г.

От данните за стоки 1 и стоки 3 по МРН е преценено, че стоките не са продадени на загуба и представените доказателства са удовлетворяващи, поради което внесеният депозит за тях е освободен.Въз основа на

представените доказателства, за декларираната стока № 2 по процесната МРН, са направени изчисления и формиран извод за продажба на стоката на загуба. Данните, мотивирали този извод в решението на ответника, и както не се спори между страните, са следните:

За стока № 2 пресни домати тип кръгъл, червен (Cocotail crop 2021) по проценсата МРН, съгласно представената фактура за последваща продажба, домите са продадени на цена от 152,00 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с декларирани разходи в митническа декларация с МРН 21В0003010026662Я0 от 29.04.2021 г.), изчислени на 154,64 €/100 кг., която цена е изчислена на базата на всички декларирани разходи.

При тези данни митническите органи са формирали извод, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване. Внесеният за стоката депозит в размер на 1762,47 лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мито на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от ДР (ЕС) 2017/891. Към датата на приемане на митническата декларация - 29.04.2021 г. при внос на домати с произход от Р Турция ставката на митото е следната: - при декларираната митническа стойност от 136,64 €/100 кг. за стоката пресни домати тип кръгъл, червен (Cocotail crop 2021), митото е 0 % + 0,00 €/100 кг.; при определена от ЕК СВС от 87,20 €/100 кг. за домати с произход Р Турция митото е 0 % + 29,80 €/100 кг.

При така установеното и на основание чл. 22, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., с писмо рег. № 32-291160 от 13.09.2021 г. дружеството-вносител е уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД Митница П., с което за стока № 2 - пресни домати тип кръгъл, червен (Cocotail crop 2021) по процесната МРН, ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 1762,47 лева ще бъде усвоено, като е предоставена възможност за становище в срок от 30 дни. Писмото е връчено на 14.09.2021 г., дружеството не е депозирало възражение.

Освен горните данни и проведената процедура, произтичащото от разпоредби по правото на ЕС (чл. 181, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 г. Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.) , в мотивите на оспореното решение органът е посочил и следните доводи:

1. Зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална; колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото и обратното; ако вносителите декларират

завишени цени, които са по-високи от СВС, с които избягват заплащането на по-високи мига. Европейската комисия е въвела обезпечението като инструмент за защита интересите на ЕС. Задължението за учредяване на обезпечение възниква, ако декларираната вносна стойност е по-висока от СВС с повече от 8%.

2. Вносителят декларира, че въпреки че на пазара в Р Турция стока № 2 - пресни домати тип кръгъл, червен (Cocktail сгор 2021) по процесната МРНса имали СВС в размер на 87,20 €/100 кг., той ги е закупил на по-висока цена (136,64 €/100 кг.). Вносителят трябва да докаже, че високата декларирана от него цена не е завишена е цел избягване заплащането на митата.

3. Органът е изложил, че за високата цена биха могли да се представят например документи, че стоката е от категорията на биопродуктите или че е с качество екстра. В конкретния случай в митническата декларация и придружаващите документи, стока № 2 - пресни домати тип кръгъл, червен (Cocktail сгор 2021), не е декларирана като биопродукт, а в представения сертификат за съответствие с пазарните стандартни на в за домати е посочено качество първо, а не екстра. Формиран е извод, че в случая няма обективни доказателства, които да обосновават високата цена, която е заявил вносителят.

4. Пазарната логика изисквала търговецът да продава дадена стока на цена, не по-ниска от цената, на която той я е придобил, затова митническите органи търсели именно такива доказателства, но в конкретния случай продажбата на печалба не била доказана за цялото количество от стока № 2 по процесната МРН.

5. Въз основа на предоставените данни от вносителя, са направени изчисления за себестойността на процесната стока, като са взети предвид следните данни за разходи, предоставени от дружеството вносител и които не са спорни:

- Декларираната цената на стоката по фактура е 3773,95 € за 3024 кг, а в лева е 7381,20 лв. ($3773,95 \times 1,95583$) = 7381,20 лв .

- декларираната митническа стойност на стоката е 4131,99 € за 3024 кг. или 8 081 лв. ($4131,99 \times 1,95583$ = 8081,47 лв.).

- Условията на доставката са Ф. завод с отправна точка Д., Турция, като купувачът заплаща транспортните разходи, застрахователната премия, както и всички мита, такси, дължими при вноса

Съгласно декларираното в 4/9 Добавяния и приспадания по процесната МРН, са извършени и следните разходи:

- 700,27 лв. разходи за транспорт, товаро-разтоварни и обработващи операции и разходи за застраховка на мястото на въвеждане на стоките на

територията на ЕС;

- 865,04 лв. Разходи за транспорт след пристигане на мястото на въвеждане - 865,04 лв.

-199,56 лв.- Вносни мита или други задължения, платими в Съюза във връзка с вноса или продажбата на стоките

-Дължимо вносно мито за стоката пресни домати при декларираны в ЕД 4/17 „Преференция“- 300 (Преференциална ставка на митото без условия или ограничения) и митническа стойност от 136,64 €/100 кг. = 0 % + 0 €/100кг.

При тези данни, себестойността на стоката е приета като сума от посочените стойности, а именно: :7381,20 лв. (цена) + 700,27 лв. (транспорт до ЕС) + 865,04 лв. (транспорт в ЕС) + 199,56 лв. (разходи за представителство пред органите на БАБХ на МП Капитан А. както и разходи за митническо представителство) = 9146,07 лв. или преизчислено в €/100 кг. = 154,64 €/100 кг.

Въз основа на предоставената информация за продажба на цялото количество от процесната стока на Лидл Румъния - по цена 152,00 евро на 100 кг. , е формиран извод, че цялото количество е продадено на загуба – при сравнение с получената себестойност на стоките - 154,64 €/100 кг.

По тези съображения е прието, че не са представени удовлетворяващи доказателства за декларираната цена на стоката - по договорна стойност на основание чл.70 МКС, поради което с Решение № РТД 3000-787/11.04.2022г./32-118777, в частта за стока 2 по МРН, и което е спорно по делото, е постановено следното:

-на основание чл.75, пар.5, ал.3 от ДР (ЕС)2017/891 и същото е задържано като плащане за дължимото вносно мито

-определени са и допълнителни митнически задължения общо в размер на 6 423,32 лв., в това число за ДДС 4 626,68лв. за мита - 1762,47лв. и лихва - 324, 17 лв., съответно на правно основание чл. 75, пар.6, ал.2 от ДР (ЕС)2017/891, а внесената от дружеството сума от 232,32 лв. ДДС за процесната стока, е прието, че е недължимо внесена.

Решението не се оспорва в частта, в която за стоките по МРН №1 и №3 са освободени внесените депозити и е наредено да бъдат преведени по банкова сметка на дружеството.

В приетото по делото заключение, вещото лице К., след анализ на доказателствата – само представени по делото без допълнителни такива, е достигнала до изводи, идентични с тези на митническите органи. Съдът не цени заключението относно твърденията на основание съдържанието на чл.75, пар.5 от Регламента 8912/2017 и направения извод – по правото и по съществуващото на правния спор, че представените доказателства – само

по делото, потвърждавали договорната стойност. Тези изводи са правни, не са предмет на заключението и от компетентността на вещото лице.

Съдът цени заключението на вещото лице само по отношение на въпросите, които са му поставени :

1) По първи въпрос - каква е реално заплатената цена и съответства ли същата на посочената по фактурата за покупка – на този въпрос е отговорило положително. Вещото лице е посочило изрично, че фактурата към турския доставчик е заплатена. Декларираната цена по търговската фактура е 10 552,31 евро – за трите стоки по процесната МРН и съответствала на декларираните данни пред митническите органи в държавата на вноса и износа. Вещото лице е изследвало фактурата за доставка, транспортни фактури за разходи до граница – митническата стойност при внос включвала транспорт само до граница, плащания към доставчика, осчетоводявания, дневници за покупки /продажби и справки-декларации по ЗДСДС и VIES декларации за вътреобщностни доставки. „Във всички документи е посочена именно цената, която е по доставната фактура.“ Следователно, вещото лице не е изследвало на първо място, документи, различни от представените по делото и на митническите органи в хода на административното производство, а при изводите си няма предвид представен договор или друг документ, съдържащ клаузи за цена на стоката, за място на доставка и разходи, подписан между дружеството-вносител и турския доставчик по фактурата.

2) На втория поставен въпрос – посочени ли са основните условия при доставката на стоката в издадения от турския доставчик фактура относно мястото на доставка, и разходите по нея, вещото лице е дало следния отговор: в търговска фактура Е./27.04.2021г., приложена ан л. 249 от делото в превод на български счита за описано мястото на доставка така: „ОБЕРДИНГ дан номер BG [ЕГН] А. 11 a-d DE 85445 Германия“, „посочен начин на доставка – 3 по суша“. Няма други данни в отговора на този въпрос.

Съдът намира заключението по този въпрос за напълно неточно и освен това непълно, тъй като посочените данни се съдържат след обръщението Уважаеми ОГЛ – ФУУД ТРЕЙД (..), посочвани във всички документи като данни за седалището на дружеството, в това число и в представената декларация към жалбата от Н. Г. на л. 9 от делото. Във фактурата след „начин на доставка – по суша, цитиран от вещото лице се съдържа и следното отбелязване: „условие на доставка“, в която са посочени следните данни: EXW Доставка на работно място / Ex Works.

Във фактурата се съдържат и следните обобщени стойности : Общо сума 10 552,31 евро, (която съответства на трите стойности на стоките по т.1-3), по позициите са нула, а общата стойност FOB - 10 552,31 евро, , записана в превода и с думи като обща стойност по фактурата, следователно включва само цената на стоките без допълнителни разходи, дължими от купувача на турската дружество. На края на фактурата – л. 250 от делото, в превод на български език изрично се съдържа Адрес на доставка със следните данни:

LIDL LERNUT, за дружеството LIDL Discount SRL с данни за данъчен номер, данни за конкретен адрес и държава на доставката – Румъния

3)Третият поставен въпрос на вещото лице е отразена ли е реално заплатената цена в счетоводната отчетност и в справките –декларации към НАП, както и редовно ли са извършени счетоводните записвания и правилно ли са отразени счетоводството на дружеството. Вещото лице за отговора на този въпрос е посочило, че е изследвало представени документи, конкретно е изброило посочените по-горе, и посочило, че във всички документи е посочена именно цената по доставната фактура.

4)На въпрос 4 Надвишава ли реално заплатената стойност съществено – с повече от 50% реално заплатената стойност съществено повече от 50 % - вещото лице се е позовало на СВС за деня на вноса на стока №2 определена от ЕК в размер на 87,20 евро /100 кг, която следва да се сравни с покупната кстойност на стоката – 124,80 евро/100 кг – следователно, не надвишава в посочения процент. За да стигне до извода , че покупната стойност на стоката е 124,80 евро на 100 кг, вещото лице има предвид цената на стока № 2 по фактурата от турския доставчик – 3024 кг с единична цена 1,248 евро, или обща стойност за тази стока 3948,13 евро. Съответно при единична цена за кг – 1,2480 евро, за 100 кг , цената за същата стока е в размер на 124,80 евро, която е и декларирана.

Разликата обаче между СВС за стоката и декларираната стойност в МРН е размер на 37,60 евро, или декларираната по МРН от вносителя стойност надвишава СВС с 43, 11 % която разлика най-малкото не може да се определи като несъществена или незначителна.

Правни съображения на съда по приложимото към казуса право:

Правната уредба на вносът на плодове и зеленчуци се подчинява на специални митнически правила, доколкото член 1, параграф 1, втора алинея от Митническия кодекс на Съюза предвижда, че последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891 съдържат

специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци. За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен „входна цена“, който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция. Делегиран регламент 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, член 74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

В чл. 75 от Делегиран регламент 2017/891 са предвидени правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, параграф 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническия кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническия кодекс на Съюза, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс. Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент 2017/891

неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

По тълкуването на относимите към казуса разпоредби, по преюдициалното дело C-770/21, е постановено **Решение на Съда (пети състав) от 21 септември 2023 г., с диспозитива на което Съдът на ЕС е дал следното тълкуване:**

"1) Член 75, параграфи 5 и 6 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията

трябва да се тълкува в смисъл, че:

- не допуска възможността вносител, който в предвидените в тези разпоредби срокове не е избрал да определи митническата стойност на внесената партида съгласно член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, а вместо това е определил тази стойност в съответствие с член 70 от посочения регламент, надлежно да се позове, в подкрепа на подадената от него жалба по съдебен ред срещу решение на митническите органи, с което се определя митническото задължение, на изчисление на митническата стойност, извършено в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент № 952/2013, за да докаже, като се позове на член 134, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент № 952/2013, правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент № 952/2013,

-не допуска възможността съдебен орган, сезиран с жалба срещу решение на митнически орган, с което се определя митническото задължение, да разгледа служебно и за първи път във висящия пред него спор въпроса дали вносителят и износителят са свързани по смисъла на член 70, параграф 3, буква г) от Регламент № 952/2013, и ако това е така, дали евентуално съществуващата връзка между тях е повлияла върху действително платената или подлежаща на плащане цена по смисъла на горепосочената разпоредба, при положение че извършваният от

митническият орган митнически контрол не се е отнасял до наличието на такива връзка, тъй като посоченият орган не е приложил декларирания договорна стойност по различни съображения, свързани с условията за освобождаване на съответната партида на пазара на Европейския съюз.

2) Член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891

трябва да се тълкува в смисъл, че освобождаването на пратката от внесени стоки чрез продажба на загуба е сериозна индикация за изкуствено завишаване на декларирания договорна стойност, което не задължава вносителя, с цел да докаже достоверността на тази стойност, да представи на митническите органи, освен изрично посочените в четвърта алинея от тази разпоредба документи, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването, и доказателството за плащане на декларирания договорна стойност, договор или друг еквивалентен документ, в който е посочена цената, на която внесената партида е била закупена от него, когато първите документи са достатъчни, за да докажат достоверността на декларирания договорна стойност.

3) Член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891

трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларирания договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното ѝ плащане от вносителя.“

Във връзка с така дадените отговори и съобразно фактите по делото, следва да бъдат съобразени и мотивите на съдебното решение, формирали крайните изводи, а именно:

По разясненията от т. 81 и т. 82 от решението на Съда по дело С-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в

Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническият кодекс на Съюза. Продажба на вносената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническият кодекс на Съюза, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/.

На първо място, в съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от вносената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена вносената партида /т. 85/.

Също от разясненията в т. 90 от решението на Съда по дело C-770/21 следва, че разлика в цените с повече от 50 % като констатираната в случая между декларираната договорна стойност на партида внесени стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос, е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност (вж. по аналогия решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, т. 38 и 39). Това

важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажбата на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

По силата на чл.267, пар. 4 от ДФЕС, __ решението на СЕС е задължително и даденото тълкуване се прилага от момента в който разтълкуваната норма е приложима.

Правна преценка на съда по основателността на жалбата:

Видно от даденото тълкуване по т.1 от диспозитива на решението на Съда на ЕС, настоящият съд не следва да разглежда факти и обстоятелства за свързаност между продавача - износител и купувача вносител в ЕС на процесната стока, като изключващи декларираната договорна стойност.

Спорът е относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891. Видно от мотивите на решението на митническия орган, вносителят следвало да докаже, че високата декларирана от него цена не е завишена с цел избягване заплащането на мито. Като обосновка на високата цена биха могли да се представят например документи, че стоката е от категорията на биопродуктите или с качество екстра, но в случая видно от данните в митническата декларация и придружаващите документи, процесната стока № 1 (пресни тиквички) не е декларирана като био-продукт, а в представения сертификат за съответствие с пазарните стандарти на ЕС - за тиквичките е посочено качество първо, от които обстоятелства е направен извод, че няма обективни доказателства, свързани с качествата на стоката, които да обосновават извод за по-високата цена. Такива доказателства - за качества на стоката, обосноваващи по-високата декларирана цена, не се представиха и пред съда.

Видно от разясненията по т.81 и т. 82 от решението на Съда на ЕС по дело C-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническия кодекс на Съюза.

Вносителят OGL – Food е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно ясният текст на член 75, параграф 5, първа, трета и

четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническият кодекс на Съюза. За доказване на декларираната митническа стойност вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесената стока, фактура за последваща продажба на стоката, копие от е-писмо до продавача за извършени плащания и доказателства за извършено плащане. В случая не е спорно, че е налице договореност, но липсват данни, които да обосновават конкретния размер на цената: липсват данни, свързани с качества на самата стока, липсват и данни за други фактори, обусловили конкретния размер на декларираната договорна стойност.

В случая не са спорни фактите, че декларираната договорна стойност на партидата внесени стоки е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия; внесената партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз; вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност; вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените стоки, **посочени под № 2 от процесната МРН, митнически декларации, отчетни документи по ЗДДС и за плащания на стойностите по фактурите, документи за платени допълнителни разходи, посочени в митническата декларация.**

Безспорно вносителят не е представил писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида. Данните във фактурата не доказват как е формирана по-високата цена на стоката, причините и елементите, обусловили конкретния значително по-висок размер от СВС на ЕК за същия ден. Фактурата е счетоводен документ, който отразява вече извършена стопанска операция, тоест тя е последващ договореностите документ, представлява частен документ за счетоводното и данъчното отразяване на конкретната доставка на стока. Фактурата не може да се приравни изцяло на договор за продажба, тъй като не съдържа редица обичайни клаузи за международен договор за търговската продажба - като приложимо право за неуредени въпроси, неустойки при неизпълнение, компетентен арбитраж и други по изпълнението, не съдържа данни за начина на формиране на

продажната цена на стоката, какви елементи са обусловили формирането ѝ, начина на ценообразуване, например чрез средна цена на идентична стока на конкретна стокова борса, сезонна цена и други. Както се посочи, от т. 90 от решението на Съда по дело C-770/21 следва, че разлика в цените с повече от 50 % е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност, това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажбата на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика. От тези разяснения обаче не следва, че за да се приеме значително по-висока декларирана договорна стойност в сравнение със стандартната стойност при вноса, следва винаги да е установена разлика в цените с повече от 50 % между декларираната договорна стойност на партида внесени стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос. Значително по-висока декларирана договорна стойност в сравнение със стандартната стойност при вноса, ще е налице и когато е установено значително превишение на предвидената в член 75, параграф 2 от Делегиран регламент 2017/891 разлика от 8%.

Както се установи по фактите - еднозначно приемат митническите органи и вещото лице, СВС за деня на вноса на стока №2 определена от ЕК в размер на 87,20 евро /100 кг, която следва да се сравни с покупната стойност на стоката – 124,80 евро/100 кг. (цената на стока № 2 по фактурата от турския доставчик – 3024 кг е с единична цена 1,248 евро, или обща стойност за тази стока 3948,13 евро; съответно при единична цена за кг – 1,2480 евро, за 100 кг , цената за същата стока е в размер на 124,80 евро, която е и декларирана.) **Разликата обаче между СВС за стоката и декларираната стойност в МРН е размер на 37,60 евро, или декларираната по МРН от вносителя стойност надвишава СВС с 43, 11 % която разлика най-малкото не може да се определи като несъществуваща или незначителна.** Също се установи и продажба на стоката на загуба - въз основа на предоставената информация за продажба на цялото количество от процесната стока на Лидл Румъния - по цена 152,00 евро на 100 кг. е формиран извод, че цялото количество е продадено на загуба – при сравнение с получената себестойност на стоките - 154,64 €/100 кг.

От изложените данни в обобщение следва, че в казуса по делото декларираната договорна стойност на партида внесени стоки е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, внесената партида стоки е продадена на загуба

на митническата територия на Европейския съюз, а вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, но същият не е представил доказателства, които да обосновават значително по-високият размер на декларираната договорна стойност .

При тези факти и с оглед постановеното по т.3 от диспозитива и цитираните по-горе точки от мотивите на решението от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз следва да се приеме, че вносителят OGL – Food не е представил удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на стоката, като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция, съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891, законосъобразно с оспорения административен акт митническият орган е изключил декларираната договорна стойност на стока № 1 - пресни тиквички по процесната декларация за внос.

Освен изложеното, следва да се посочи, че процесното решение е издадено от компетентен съгласно нормата на чл. 19, ал.7 от Закона за митниците орган, постановеното е в съответствие с правомощията му. Решението е издадено в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, в т.ч. фактически и правни основания за издаването му. Оспореното решение е издадено в рамките на производство, в което дружеството е уведомено за основанията, въз основа на които ще бъде издаден неблагоприятен за него акт и същото е могло да представи възраженията и доказателства преди издаването на акта, както е обсъдено по фактите.

Предвид на всичко изложено, жалбата срещу административния акт следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, направено искане за присъждане на разноски от ответника – своевременно, следва да бъде разгледано по реда на АПК. Съгласно чл. 220 ЗМ оспорването на решенията на митническите органи е по реда на АПК и съответно разноските за юрисконсултско възнаграждение се определят на основание чл. 143 АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК, в размера предвиден по Закона за правната помощ. Предвид, че делото е с определен материален интерес и своевременно предявената от процесуалния представител на ответника претенция за присъждането на разноски, на Агенция Митници следва да се присъдят разноски за юрисконсулт в размер на 200 лева, съобразно разпоредбата на чл.25, ал.1 от Наредбата за правната помощ,

На основание изложеното и чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „OGL-FOOD TRADE LEBENSMITTEL VERTRIEB“, GmbH, V. DE[ЕИК] и с идентификационен номер в Република България по ДДС BG [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], № 75, ет.2, ап.2, срещу Решение № РТД 3000-787/11.04.2022г./32-118777, издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница П.“ при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА „OGL-FOOD TRADE LEBENSMITTEL VERTRIEB“, GmbH, V. DE[ЕИК] и с идентификационен номер в Република България по ДДС BG [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], № 75, ет.2, ап.2, ДА ЗАПЛАТИ на Агенция „Митници“ разноски в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването му.

Съдия: